सर्गः ३ ग्रहैस्ततः पञ्चभिरुच्चसंश्रयैरसूर्य्यगैः सूचितभाग्यसंपदं। असूत पुत्रं समये सचीसमा त्रिसाधना शक्तिरिवार्थमक्षयं ॥१३॥ दिशः प्रसेदुर्मरुतोववुः सुखाः प्रदक्षिणार्चिर्हुतमग्निरादद्दे। बभूव सर्व्वं शुभशंसि तत्क्षणं भवोहि लोकाभ्युदयाय तादृशां ॥१४॥ अरिष्टशय्यां परितोविसारिणा सुजन्मनस्तस्य निजेन तेजसा। निशीथदीपाः सहसा हतत्विषोबभूवुरालेख्य समर्पिता इव ॥१५॥

ग्रहैरिति। अनन्तरं सुदक्षिणा गर्भस्य दशमे मासि पुत्रं असूत किं॰ सा सच्या इन्द्राण्या तुल्या यथा प्रभावोत्साहमन्त्रजादिति त्रिसाधना शक्तिः अर्थं जनयति किं॰ अर्थं क्षयेन रहितं किं॰ पुत्रं सूर्य्येण भिन्नैः उच्चस्थैः पञ्चभिर्ग्रहैः सूचिता भाग्यसम्पदो यस्य सतं उच्चलक्षणन्तु अजवृषभमृगाङ्गनाकुलीरझषवनिजौ च दिवाकरादितुङ्गा इति ज्योतिःशास्त्रतोऽवज्ञेयः ॥१३॥ दिश इति। पुत्रे जाते सर्व्वाः दिशः प्रसन्नावभूवुः पुनः वायवः सुखाः ववुः पुनः अग्निः हविःस्वीचकार किं॰ अग्निः प्रदक्षिणावर्तः पुनः सर्व्वं तत्क्षणं शुभसूचकं बभूव यस्मात् तादृशां महतां भवः जन्म लोकस्य उपकाराय भवति ॥१४॥ अरिष्टेति। तस्य पुत्रस्य स्वकीयेन तेजसा निशीथप्रदीपाः हतत्विषः दीप्तिरहिता बभूवुः निशीथोर्द्धरात्रः यथा आलेख्ये चित्रेस्थापिता मूर्त्तिरिव किं॰ पुत्रस्य शोभनं जन्म यस्य स तस्य किं॰ तेजसा॰ सर्व्वतः अरिष्टशय्यां सूतिकाया गृहं विसारिणा विस्तरणशीलेन ॥१५॥